

Wspomnienie o prof. dr. hab. inż. Wojciechu Wolskim (1930 – 2021)

We wrześniu bieżącego roku z wielkim żalem przyjęliśmy wiadomość o śmierci prof. dr. hab. inż. Wojciecha Wolskiego, wieloletniego kierownika Katedry Geotechniki, prodziekana i dziekana Wydziału Melioracji Wodnych, prorektora i doktora honoris causa SGGW, światowej sławy naukowca i cenionego specjalisty w zakresie geotechniki i budownictwa wodnego, zasłużonego nauczyciela wielu pokoleń geotechników i hydrotechników.

Profesor Wojciech Wolski ukończył studia na Wydziale Inżynierii Politechniki Warszawskiej, otrzymując w 1952 roku dyplom inżyniera budownictwa wodnego, a w 1954 roku dyplom magisterski. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał na Wydziale Inżynierii Budowlanej Politechniki Warszawskiej w 1963 roku na podstawie rozprawy napisanej pod kierunkiem prof. Radzimira Piętkowskiego. Stopień naukowy doktora habilitowanego otrzymał na Wydziale Melioracji Wodnych SGGW w 1968 roku, tytuł profesora nadzwyczajnego w 1976 roku, a profesora zwyczajnego w 1985 roku.

Dorobek publikacyjny Profesora Wojciecha Wolskiego jest niezwykle bogaty. Obejmuje ponad 200 artykułów naukowych opublikowanych w renomowanych czasopismach krajowych i zagranicznych oraz w materiałach międzynarodowych konferencji mechaniki gruntów i inżynierii geotechnicznej, jak również kongresów wielkich zapór. Profesor był współautorem 12 książek i monografii oraz licznych wytycznych branżowych z zakresu budownictwa ziemnego i wodnego.

Prowadził wykłady jako „visiting professor” na wielu uczelniach w Europie oraz w USA, Kanadzie, Turcji, Nigerii, Boliwii. Był zapraszany do wygłoszenia generalnych referatów na międzynarodowych konferencjach, podczas których wielokrotnie pełnił też funkcję panelisty, lidera dyskusji i przewodniczącego sesji.

Projektował i konsultował realizację licznych obiektów hydrotechnicznych i melioracyjnych, między innymi w Iraku, na Cyprze, w Birmie, Algierii, Tunezji, Libii, Turcji i we Włoszech.

W kraju był głównym projektantem zapór Tresna i Przeczyce oraz konsultantem wielu obiektów hydrotechnicznych. Szerokie międzynarodowe kontakty naukowe i zawodowe Profesora prowadziły do inicjowania nowych kierunków badań oraz umożliwiały odbycie przez wychowanków i współpracowników staży naukowych i zawodowych. Profesor zaszczerpił we współpracownikach dążenie do poznania osiągnięć wiodących ośrodków zagranicznych oraz nawiązania z nimi osobistych kontaktów, które są utrzymywane do dzisiaj.

Profesor Wojciech Wolski z zaangażowaniem i powodzeniem łączył pracę naukową, dydaktyczną i zawodową z intensywną działalnością organizacyjną w obszarze nauki, kształceniem kadry naukowej, pracą na rzecz krajowych i międzynarodowych stowarzyszeń naukowo-technicznych oraz czynnym udziałem w życiu organizacji społecznych. Był wieloletnim sekretarzem naukowym Polskiego Komitetu Geotechniki, wiceprezydentem PKG oraz honorowym członkiem Polskiego Komitetu Geotechniki. Pełnił funkcję przewodniczącego Sekcji Konstrukcji Hydrotechnicznych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz członka Prezydium KILiW PAN. W czasie okupacji był harcerzem Szarych Szeregów w Drużynie „Gigantów” Warszawskiego Okręgu Armii Krajowej, a następnie przewodniczącym Zarządu Głównego Stowarzyszenia Szarych Szeregów oraz członkiem Społecznego Komitetu Opieki nad Grobami Poległych Żołnierzy Batalionu „Zośka”.

Profesor Wojciech Wolski był osobą wyjątkową i wielce zasłużoną dla naszego środowiska, obdarzoną ogromną wiedzą i doświadczeniem, wymagającą wiele od współpracowników, ale jeszcze więcej od siebie. Nieustannie podkreślał wielką odpowiedzialność inżynierów geotechników za bezpieczeństwo projektowanych budowli, środowiska naturalnego i ludzi.

Jesteśmy bardzo wdzięczni za spuściznę, którą nam Pan Profesor zostawił, za wielki wkład w rozwój i unowocześnienie polskiej geotechniki, upowszechnianie jej osiągnięć za granicą i zapewnienie znaczącego miejsca w inżynierii światowej. Dziękujemy za pozostawiony nam przez Pana Profesora wzór uczciwego i prawego człowieka, dla którego Bóg, honor i ojczyzna były najwyższymi wartościami.

Prof. dr hab. inż. Zbigniew Lechowicz

Prof. dr hab. inż. Alojzy Szymański

Katedra Geotechniki SGGW w Warszawie

Pracownicy redakcji „Inżynierii Morskiej i Geotechniki” przyjęli z olbrzymim smutkiem wiadomość o śmierci długoletniego członka zespołu redakcyjnego czasopisma prof. dr. hab. inż. Ziemowita Suligowskiego. Profesor Suligowski od 2007 roku kierował działem Ochrony Środowiska, a od 2009 roku działem Zagadnień Ogólnych i Ochrony Środowiska. Zadania swoje wykonywał

w sposób niezwykle sumienny, zarówno od strony edytorskiej, jak i autorskiej. Był autorem wielu publikacji w naszym czasopiśmie o charakterze naukowo-technicznym i prawnym. Profesor Suligowski miał tzw. „dobre pióro”. Jego liczne publikacje krajowe, zagraniczne oraz materiały konferencyjne zawsze charakteryzował dobry język przekazujący czytelne treści i komunikaty. Mimo ciężkiej choroby nadal pracował solidnie a ostatni, Jego artykuł w „Inżynierii Morskiej i Geotechnice” ukazał się już po śmierci autora.

Profesor dr. hab. inż. Ziemowit Suligowski urodził się 23 sierpnia 1947 roku w Łodzi, zmarł w Gdańsku 6 lipca 2021 roku. Studia wyższe ukończył w 1971 roku w Instytucie Hydrotechniki, uzyskując dyplom magistra inżyniera urządzeń sanitarnych. Bezpośrednio po ukończeniu studiów rozpoczął pracę dydaktyczną i naukowo-badawczą w Instytucie Hydrotechniki, w Zakładzie Inżynierii Komunalnej. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1977 roku w rodzimym Instytucie Hydrotechniki, a stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w 1993 roku na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Wrocławskiej. W roku 2007 został profesorem nauk technicznych. W latach 2009-2013 pełnił funkcję Kierownika Katedry Inżynierii Sanitarnej Politechniki Gdańskiej. Był wybitnym specjalistą w dziedzinie systemów zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków. W pracy badawczej zajmował się głównie prognozowaniem zmian zachodzących w systemach zaopatrzenia w wodę i odprowadzaniem ścieków, analizą zjawisk dynamicznych i budową prognoz ilościowych na podstawie szeregów czasowych, funkcjonowaniem gospodarki komunalnej, alternatywnymi rozwiązaniami kanalizacji. Opublikował ponad 400 artykułów naukowych, technicznych oraz komunikatów. Był autorem kilku skryptów, podręczników i monografii. Był promotorem czterech doktorów oraz recenzentem pięciu rozpraw habilitacyjnych i siedmiu prac doktorskich. Jako nauczyciel akademicki Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska wypromował ponad 250 prac inżynierskich i magisterskich.

Problematyka zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków w szerokim aspekcie zmian klimatycznych i ochrony środowiska naturalnego stanowiła główny cel zainteresowań Profesora Suligowskiego. Wiele publikacji dotyczyło praktyki inżynierskiej w zakresie planowania, realizacji i odbiorów liniowych obiektów infrastruktury miejskiej. W swoich pracach naukowych dużo czasu poświęcił bardzo aktualnemu problemowi zagospodarowania wód opadowych w kontekście ich retencji i rozszcządzania do podłoża gruntowego. Profesor Suligowski potrafił doskonale wykorzystywać swoją wiedzę teoretyczną do rozwiązywania licznych problemów inżynierskich. Posiadał uprawnienia budowlane bez ograniczeń w zakresie projektowania oraz kierowania robotami budowlanymi i był aktywnym inżynierem, jak również ekspertem podejmującym trudne decyzje bezpośrednio na placu budowy.

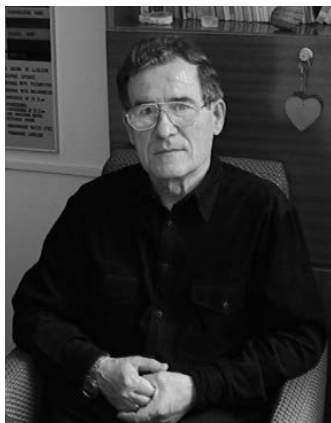
Profesor Suligowski dużo czasu poświęcał działalności społecznej pomimo licznych obowiązków naukowo-dydaktycznych. Należał do zaangażowanych rzeczoznawców Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych, jak również Stowarzyszenia Inżynierów Wodnych i Melioracyjnych. Był także członkiem Pomorskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Jako ceniony specjalista zasiadał w Radach Naukowych wszystkich najważniejszych periodyków branży wodno-kanalizacyjnej, w których permanentnie publikował swoje interesujące i niejednokrotnie krytyczne artykuły na temat kondycji krajowego budownictwa.

Po przejściu na emeryturę w 2018 roku jako Profesor Emeritus kontynuował swoją pasję dydaktyczną w Instytucie Politechnicznym Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Elblągu, pracując w ramach pełnego pensum dydaktycznego. Z uwagi na trudną sytuację rodzinną cierpliwie znosił trudy codziennych podróży pociągiem relacji Gdańsk – Elbląg.

Profesor Ziemowit Suligowski był człowiekiem niezwykle skromnym, pogodnym, towarzyskim i dlatego bardzo lubianym przez współpracowników oraz studentów. Zawsze można było liczyć na jego bezinteresowną pomoc i radę, nie tylko w kwestiach naukowych, ale również w przypadku rozwiązywania codziennych ludzkich problemów. Wraz ze śmiercią Profesora Suligowskiego polskie środowisko akademickie i branża wodno-kanalizacyjna straciła wspaniałego człowieka, przyjaciela i kolegę. Za osiągnięcia naukowo-dydaktyczne został odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej i Srebrnym Krzyżem Zasługi. Profesor Suligowski na zawsze pozostanie w pamięci wszystkich osób mających z nim kiedykolwiek kontakt.

**Redakcja dwumiesięcznika
„Inżynieria Morska i Geotechnika”**

Wspomnienie o prof. dr. hab. inż. Wiesławie Subotowiczu (1935 – 2021)

W dniu 1 października 2021 roku odszedł od nas po ciężkiej chorobie prof. dr. hab. inż. Wiesław Subotowicz, Profesor Emeritus Politechniki Gdańskiej, absolwent Wydziału Budownictwa Wodnego (obecnie Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska) Politechniki Gdańskiej, pracownik nauki, nauczyciel akademicki, specjalista w zakresie geologii inżynierskiej, geologii morza i hydrogeologii.

Wiesław Subotowicz urodził się 2 stycznia 1935 roku w Wilnie. Maturę uzyskał w 1951 roku w Liceum Ogólnokształcącym im. Kazimierza Jagiellończyka w Elblągu. Zainteresowania naukami ścisłymi i przyrodniczymi spowodowały, że w 1951 roku rozpoczął studia wyższe na Wydziale Budownictwa Wodnego Politechniki Gdańskiej, na nowo utworzonym kierunku – geologia, kierowanym przez Profesora Zdzisława Pazdro. Karierę nauczyciela akademickiego rozpoczął wcześniej, już na ostatnim roku studiów. W 1954 roku został zastępcą asystenta w Katedrze Geologii Inżynierskiej i prowadził ćwiczenia oraz laboratoria. Studenci pozytywnie oceniali zakres wiedzy, umiejętności prowadzenia zajęć dydaktycznych i życzliwość młodego pracownika nauki. W roku 1955 ukończył studia wyższe I stopnia, uzyskując tytuł inżyniera geologii. Studia kontynuował na Studium Wieczorowym na Wydziale Budownictwa Wodnego na kierunku geologia inżynierska, a w roku 1958 uzyskał stopień magistra inżyniera geologii w zakresie hydrogeologii. Swoją karierę zawodową związał z Politechniką Gdańską, gdzie na Wydziale Budownictwa Wodnego obronił doktorat w 1969 roku, a w 1977 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego. W latach 1978-1991 był docentem w Katedrze Geologii (Instytut potem Wydział Hydrotechniki), a następnie w Katedrze Hydrogeologii

i Ochrony Wód (Wydział Inżynierii Środowiska). W 1991 roku został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Katedrze Hydrogeologii i Zaopatrzenia w Wodę (Wydział Inżynierii Środowiska), a w roku 1999 uzyskał tytuł profesora. Od 1984 do 1987 roku był pełnomocnikiem rektora d.s. Studiów Podyplomowych. W latach 1996-1999 pełnił funkcję Prodziekana ds. Nauki na Wydziale Inżynierii Środowiska.

W latach 2003-2005 kierował Katedrą Hydrogeologii i Geologii Inżynierskiej na Wydziale Budownictwa Wodnego i Inżynierii Środowiska Politechniki Gdańskiej.

Swoją pracę naukowo-badawczą koncentrował w tematyce rozwoju i ochrony brzegu morskiego, geodynamiki klifów i modelach odczyszczeń reologicznych klifów. Jest autorem ponad 120 artykułów i komunikatów naukowych oraz 2 monografii. Wśród najważniejszych publikacji są opracowania dotyczące prognozy rozwoju brzegów klifowych oraz litodynamiczny model brzegu klifowego w Polsce, które do dziś są podstawą do budowy zabezpieczeń chroniących brzegi morskie. Był organizatorem trzech sympozjów krajowych (1981, 1985 i 1992) na temat geologii inżynierskiej brzegu morskiego i dna południowego Bałtyku.

Kierował projektami badawczo-rozwojowymi dotyczącymi transformacji klifów. W 2002 roku opiniował Program Ochrony Brzegów Morskich, który został przyjęty do realizacji. Wykonał wiele ekspertyz środowiskowych w Jastrzębiej Górze, Łebie, Starogardzie Gdańskim. Realizował badania transformacji strefy podbrzeża brzegów klifowych. Jest autorem klasyfikacji strefy brzegowej morza.

Był cenionym i lubianym nauczycielem akademickim i wychowawcą. Prowadził wykłady z geologii, geologii inżynierskiej i geologii morza dla studentów kierunku budownictwo. W latach 1990-1992 wykładał litologię i sedymentologię oraz litodynamikę brzegu morskiego na Uniwersytecie Gdańskim. Wypromował 12 magistrantów oraz dwóch doktorów w Politechnice Gdańskiej i Uniwersytecie Gdańskim.

Był członkiem Komitetu redakcyjnego „Petribalticum”, periodyku Gdańskiego Towarzystwa Naukowego i redaktorem działu „Budownictwo Wodne” Zeszytów Naukowych PG.

Za działalność naukową i dydaktyczną został odznaczony Złotem Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Medalem Edukacji Narodowej. W 2014 roku został wyróżniony tytułem Profesor Emeritus Politechniki Gdańskiej.

Pan Profesor Wiesław Subotowicz pozostanie w naszej pamięci jako człowiek kulturalny, prawy, serdeczny i pełen sympatii dla ludzi, wybitny specjalista od brzegów morskich oraz dobry i lubiany nauczyciel akademicki.

Cześć Jego pamięci.

dr hab. Małgorzata Pruszkowska-Caceres, prof. PG
Politechnika Gdańska

dr hab. Leszek Łęczyński, prof. UG
Uniwersytet Gdański

Ekspertyza w Muzeum Ziemi Kociewskiej – Starogard Gdański, 2007 r.